

Bőrrilat, varrógépek és furcsa eszközök mellett beszélgetünk Zsuzsa műhelyében, miközben **Linda**, a világ legkedvesebb kutyája telepedik a lábunkhoz hallgatózni.

A szombatfalvi táskás szentélyben egyik polcon a feldolgozásra váró rengeteg bőr, a másikon néhány kész alkotás. Különböző formában, méretben és színben, de a fekete a domináns. Nem a gyászos, szomorú fekete, hanem a kifinomult, elegáns, ugyanakkor laza, nőies fekete.

[Zsuzsa bőrtáskái](#) a végtetekig letisztultak, átgondoltak, egyszerű formájúak. És mindössze két év alatt jutott el idáig, két éve kezdett bőrből alkotni. „Még mindig az elején vagyok, de már nagyon más, mint amikor kezdtem” – mondja.

Lassan születik a jó bőr

Amit a mesterségről tud, azt mind maga szerezte, internetről, innen-onnan gyűjtögetve az információt.

„Külföldön az iparművészeti egyetemen megtanítják először a mesterséget, utána tervezhetsz. Ezzel szemben nekünk megtanították, hogy **tervezhetsz, majd oldd meg valahogy a** használhatóságot. Aztán rájössz, hogy nem olyan egyszerű valamit elkészíteni. De aki keres, az talál, engem ez érdekelt, és valahogy találkoztam ezekkel a dolgokkal. Egy hosszas keresési folyamat volt ez, a mai napig nagyon sokat kell tanulnom, de már könnyebb.”

A kezem a negyedik varrogepem

– mosolyog, s mutatja, hogyan illeszti és varrja táska alakúvá a kiszabott bőrdarabot. Ez már az utolsó lépés.

„Nagyon sok prototípus elkészül, amíg a végleges formáját megkapom. Egy csomó szempontot az elején nem tudok. Elkészítem papírból, kísérletezek az arányokkal, megvarrom bőrből, **kipróbálom, és akkor kiderül, hogy mi nem stimmel.**

Most már vannak dolgok, amiket előre látok, ha nem fog működni, de vannak olyanok is, amiket előre nem tud az ember. Amíg kikísérletezem, addig meg kell varrnom egy pár darabot.”

A vásárlók visszajelzései is alakítják a táskákat, így került például cipzár, rejtett zseb vagy kulcstartó egyes modellekre. A fő szempont, hogy a viselőjének kényelmes legyen, kellően puha vagy kemény, biztonságos és időtálló.

– Arra figyeltem oda ennél a belső zsebnél, hogy beférjen egy A4-es papír, és ezen kívül van egy kisebb zsebe is. Szerintem praktikus, ha a tér elválasztódik egy táskában. Formailag nem olyan nagy, hogy sok minden elférjen, de **ami lényeges, az belefér** – mutatja a készülőfélben lévő darabot. Egy másikról pedig elárulja, hogy minimális varrással készült a teljes egyszerűség jegyében. „Mágnessel csukódik, nem varrtam le a szélét, hogy maradjon meg a sík forma. Pihenjen meg rajta a szem, ez a célom.”

Csak a lényeg

A Szász Zsuzsa-táskák szándékosan nem túl nagyok, hogy a használójuk ne cipeljen fölösleges terhet, semmilyen értelemben. Szó szerint megkönnyíti az életet.

„Ahogy az idő telik, próbálok szelektálni mindenféle szempontból. Tárgyak között, amik körülvesznek, tevékenységek, amikkel foglalkozom. Szeretem ebben a nagy zűrzavarban a letisztult formákat, keresem azokat a helyzeteket, tárgyakat, **ami kellemes a szemnek is**. A táskatervezésben azért jutottam el ide, mert gyakori, hogy az emberek egy csomó mindent begyömöszölnék a táskába, olyan dolgokat is, ami fölösleges. Szerintem amikor valaki megszabadul a fölösleges tehertől a vállán, akkor megnyugszik. Mindig keresem ezt a nyugodt állapotot. Számomra ezek a táskák ezt jelentik. Kiszűrni a fölöslegeseket, megtartani a lényegeseket. Nem szeretek gyűjtögetni, inkább szelektálok a ruhatáramban, a használati tárgyaim között is.”

A filozófia másokra is jó hatással volt – meséli Zsuzsa – egyik vásárlója, aki hajlamos volt mindent bedobálni korábbi szatyraiba, azt mondta: **ebben a táskában rendet kell tartani**, mert ez olyan. Igaz, a belső kialakítás is sokat segít abban, hogy ne egy feneketlen zsákban kotorásson az ember lánya, vagy fia.

Nem zár keretek közé

Az egyszerűség a védjegyévé is vált az udvarhelyi lánynak, a táskáit bárhol ki lehet szűrni a tömegből, annyira sajátosak.

– A fekete szín is az egyszerűség miatt van – magyarázza Zsuzsa – önmagában elegáns szín, de sportos is tud lenni, nem zár keretek közé. Keresem a szürkét is, most már a burgundi is szóba jöhet. Mivel a táskák nagy része elegánsabb, jól illik a fekete szín hozzájuk. Szeretem az egyszerű, szögletes formákat, a függőleges, vízszintes vonalakat, az egyszerűsége törekszem, hogy **ne legyenek fölösleges dekorációs elemek**. De ahhoz, hogy praktikus maradjon, nagyon át kell gondolni a tervezést.

A férfiak is felfedezték maguknak a letisztult stílust, többször megkérdezték már Zsuzsától, hogy női vagy férfi táskákat készít, mert nehéz eldönteni a formák alapján. Általában a határozott, karakteres nők vásárolják a termékeit, bár **a nőiesség nem csak a magassarkút jelenti**, úgy is lehet valami nőies, hogy nem díszes – hangsúlyozza a dizájnér. Jó hír, hogy Zsuzsa férfiaknak is varr, nem csak táskát, pénztárcát is. Formabontó, de praktikus darabokat, akkorákat, amibe épp elfér a lényeg: a pénz és a papírok.

Amerikától Izlandig

Apropó, pénz: úgy tűnik, a környéken még nincs elég belőle ahhoz, hogy bárki megengedhessen magának egy jó minőségű kézzel készített táskát, a megrendelések többsége ugyanis Kolozsvárról érkezik, de újabban Bukarestben is felfedezték az udvarhelyi alkotót, hamarosan dizájnásárra megy a fővárosba. Van olyan Szász Zsuzsa-táska, amelyik Izlandra utazott, sőt, Amerikában is viselik a keze munkáját.

– Ahol nagyobbak a fizetések, más az életforma, ott az emberek **inkább áldoznak erre** – mondja – kritikusabban néznek a dolgokra itt, de ez valahol érthető. Én is másképp néznék az ilyen termékekre, ha nem tudnám, hogy mi van mögötte.

Annak ellenére, hogy egy nagyobb városban nagyobb lenne a piac is, Zsuzsa azt mondja, nem szeretne emiatt elköltözni, máshol sem lenne könnyebb: „Szeretek eljárni itthonról, de itt vagyok itthon.”

Egyelőre nem lehet megélni ebből a munkából, de reméli, hogy idővel sikerül. A gyártósoron készült tömegtermékekkel nem tudja, de nem is szándéka felvenni a versenyt. **Minőségre és a tartósságra**

törekszik a szédületesen gyors divatrohamban. „Úgy gondolom, hogy megvan az értéke önmagában annak, hogy ez kézzel készült. Már kezd kialakulni az a közönség, aki ezeket a termékeket keresi. Persze még kicsi a piaca, de már keresi néhány ember az újdonságokat, meg a különlegesebb darabokat, úgyhogy **van remény.**

Egyelőre nagyon sokat fektetnek vissza, drága a tanulólecke. Meg a bőr sem olcsó anyag."

Az alapanyag egyébként a vidombáki bőrgyárból származik, többnyire marhabőr. Amikor beérkezik a gyárba, úgy néz ki, mint egy darab rongy – meséli Zsuzsa, akinek egyszer megmutatták a feldolgozás fázisait. A gyártás során elmetszik a bőr különböző rétegeit, vegyi folyamatoknak vetik alá, cserzik, szárítják, préselik, festik.

Bátorítás kell

Azért is drága a tanulólecke, mert nem elég elkészíteni valamit, tudni kell eladni is, reklámozni, a célközönséget elérni – sorolja a lány a kézművesek feladatait. „Egyedül dolgozom még, kevés vagyok minden szerepre, lassan fejlődök, de nagyon hosszú az út, amíg ebből egy stabil megélhetési forma lesz. **Nagyon sokat visszafektetnek** kurzusokra, anyagokra, eszközökre." Egy weboldal is tervben van, ahol feltüntetné a termékek méreteit és árait, megkönnyítené a vásárlók dolgát.

